

معاونت دانشجویی دانشگاه شهید چمران
مرکز مشاوره دانشجویی

گل نازیبا

نگاهی به عوارض ماده مخدر گل

آدرس : معاونت دانشجویی دانشگاه شهید چمران
جنب در مانگاه – مرکز مشاوره دانشجویی
تلفن: ۳۳۷۳۷۰۰۴

عوارض اختصاصی ماده گل :

- اضطراب
- حملات همراه با وحشت زدگی
- خنده‌های بی‌مورد
- خشکی دهان
- ضربان قلب بالا
- فراموشکاری
- سندرم بی‌انگیزگی
- اشتهای سیری‌ناپذیر

نشانه‌های مستقیم و کوتاه مدت مصرف مواد مخدر گل :

بروز حالات سرخوشی و شادابی بی‌دلیل، بی‌مقدمه و ناگهانی، تغییر ناگهانی خلق و روحیه که به خصوص چند ساعت به طول می‌انجامد، افزایش ناگهانی انرژی و سطح تحرک بیمار و افزایش ناگهانی در میزان حرف زدن وی به ویژه ایجاد پرحرفی، تغییر ناگهانی صفات فردی مانند مهربان و بخشنده شدن، بی‌تفاوتی، دقیق شدن، ولخرجی، حملات پرخاشگری به ویژه در واکنش به مسائل بی‌اهمیت، تغییر در میل و رفتار جنسی، افزایش اعتماد به نفس، بی‌محابا شدن و افزایش خطرپذیری، خواب‌آلودگی و چرت زدن. ضمن آنکه حالت بهت‌زدگی و خیره شدن به اطراف و بروز حالات گذرای و بی‌ربط‌گویی نیز دو نشانه دیگر از عوارض مستقیم و کوتاه مدت مصرف مواد مخدر گل است.

حسین حساوی
کارشناس مرکز مشاوره
دانشگاه شهید چمران

ویژگیهای ماده ی مخدر گل :

مخدر گل دارای فرم ظاهری همانند ماری‌جوانا است ولی به مقدار زیادی روی آن دانه‌های کریستال شکل دیده می‌شود که در ابتدا تصور می‌شود این دانه‌ها همان ماده‌ی اصلی ماری‌جوانا یعنی تی‌اچ‌سی THC است.

مزه‌ی این کریستال‌ها تلخ و دارای اثراتی مشابه با تتراهیدروکannabinol (ماده‌ی محرک عصبی اصلی موجود در شاهدانه) است بعضی از این کریستال‌ها واقعاً تتراهیدروکannabinol هستند ولی گروهی دیگر یک ماده نامشخص که خواص تی‌اچ‌سی را دارند ولی فرمول شیمیایی آنها با تی‌اچ‌سی THC متفاوت است. کاملاً مشخص است که ماده مخدر گل دارای پتانسیل قویتر از ماری‌جوانا و حشیش در ایجاد توهم و اعتیاد اوری است و میزان قدرت توهم زایی آن ۲ تا ۳ برابر بیشتر از ماری‌جوانا معمولی است.

مصرف این ماده به صورت پودر و کشیدنی است و در سال جاری رواج بیشتری پیدا کرده است. مصرف این ماده خطرناک به دلیل صنعتی شدن آن باعث عوارضی مانند به هم خوردن تعادل حرکتی- اختلال حافظه- جنون و رفتارهای غیر عادی می‌شود. از دیگر عوارض این ماده اختلال روانی است که شامل اضطراب و افسردگی، پرخاشگری و مصرف دراز مدت آن باعث نازایی می‌شود. ماده مخدر گل به طور مستقیم بخش‌های مسئول آرامش‌بخشی را در مغز فلج کرده و خودش جایگزین آن می‌شود، به همین دلیل مصرف کننده گل در صورت مصرف نکردن دچار بی‌قراری، تپش شدید قلب، وحشت زدگی و اضطراب شدید می‌شود.

به نام خدا

گل نازیبا

علف، قارچ، اشک، تسبیح، کروکودیل، نورجک، ماشروم و... حالا هم «گل». اگر سری در دنیای روانگردان‌ها نداشته باشید و گوشتان با اسامی مواد مخدر آشنا نباشد، ردیف شدن این نام‌ها کنار هم شاید برایتان بی‌معنی باشد. برای معتادان اما این نام‌ها با نشنگی و سرخوشی یا خماری و بدن درد و بیقراری تداعی می‌شود. طبق گزارشات ارائه شده از ستاد مبارزه با مواد مخدر کشور هر روز ۹ نفر از ایرانی‌ها به خاطر مصرف مواد مخدر می‌میرند. جماعتی که به گواه آمارهای جمعیت مبارزه با دخانیات کشور، از ۱۰ سالگی دست به سیگار می‌شوند و از ۱۷ سالگی مواد مخدر را تجربه می‌کنند.

در این میان، گروهی هم هستند که از ۱۲ سالگی به بعد پای مخدرهای صنعتی به زندگیشان باز می‌شود و روزگارشان را با شیشه، کروکودیل و ماری جوانا سیاه می‌کنند؛ مخدرهایی که یک جمله مشترک درباره بیشتر آن‌ها تکرار می‌شود: «این اعتیاد آور نیست!» این جمله، امروز بیشتر از همه درباره «گل» به گوش می‌رسد.

ماده مخدر گل، همان اندازه که اسم خوشایندی دارد، یکی از خطرناکترین مواد مخدری است که این روزها در دست جوان‌ها می‌چرخد و به اسم یک روانگردان طبیعی خرید و فروش می‌شود. مخدری که ضربان قلب را بالا می‌برد، احساس بی‌قراری می‌دهد، باعث توهم می‌شود و با یک بار مصرف، طوری عملکرد مغز را مختل می‌کند که زندگی بدون آن غیر ممکن می‌شود.

روانگردانی به نام گل در چه باغی رویش کرد!

اولین بار، در دهه ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۰ میلادی بود که آمریکا، انگلیس و رژیم صهیونیستی روی مواد شیمیایی‌ای کار کردند که عموماً با هدف نظامی تولید می‌شدند. این مواد، در واقع فرمول‌های جدیدی بودند که خواص روانگردان داشتند و در آزمایش‌های کنترل فکر، با هدف حقیقت یابی از جاسوسان مورد استفاده قرار می‌گرفتند. اینها خواصی مثل حشیش و ماری جوانا داشتند با این تفاوت که می‌توانستند چندین برابر آن تاثیرگذار باشند. سال‌ها بعد، گیاه شاه‌دانه‌ای که به آن «کوش افغان» هم گفته می‌شد، از افغانستان به آمریکا برده شد و این شروع پیدایش «گل» بود. گیاهی که از تولیدش زمان زیادی نمی‌گذرد اما به خاطر تاثیرات درمانی‌اش در پزشکی جای خود را باز کرد.

به مخدر گل اگرچه در دنیا به چشم دارو نگاه می‌شود اما از ۸-۹ سال قبل توسط فردی با نام مستعار آرتا به ایران آورده شد و حالا در شیراز کشت می‌شود. گل که در باور عمومی حتی کم خطرتر از حشیش و ماری جوانا و علف معرفی شده است، می‌تواند آنقدر خطرناک باشد که با یک بار مصرف، برای همیشه باعث اعتیاد شود. چون بطور

مستقیم بخش‌های مسئول آرامش بخشی را در مغز فلج کرده و خودش جایگزین آن می‌شود. بنابراین با مصرف نکردن گل، فرد دچار اضطراب شدید، بیقراری، وحشت زدگی، تپش قلب شدید و... می‌شود. اعتیادی که بسیاری از متخصصان آن را غیرقابل ترک می‌دانند. گل خطرناکترین مخدر امروز است و با یک بار استفاده، ممکن است فرد به مدت ۶ ماه تا یک سال دچار توهم عصرگاهی شود. ما هنوز اثرات این مخدر را به طور کامل نمی‌دانیم اما عوارض گسترده‌ای از آن مشاهده شده است. جالب اینکه مخدر گل روی گروه‌های خونی A+ و O+ اثر توهم زایی بیشتری دارد.

ناشناخته بودن اثرات استفاده از گل در مدت طولانی و با دوز بالا، در کنار کمبود تحقیقات جهانی باعث شده است که اعتیاد به گل جزو اعتیادهای بدون درمان شناخته شود. بیشتر روش‌های ترک که در ایران به کار گرفته می‌شود، متکی به تحقیقات و شیوه‌های درمانی در خارج از کشور است و این در حالی است که در خارج از ایران، مخدر گل یا همان مدیکال ماری جوانا برای مصارف دارویی بیماران خاص استفاده می‌شود و استفاده تفرنی ندارد. بنابراین، روش موثری هم برای ترک آن معرفی نشده است.

